

ΑΝΑΛΥΣΗ 1

ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΜΑΘΗΜΑ, 14-11-13

Μ. Παπαδημητράκης.

Τώρα θα δούμε δυο χαρακτηριστικές ιδιότητες του \limsup και δυο αντίστοιχες ιδιότητες του \liminf μιας ακολουθίας. Είναι οι Προτάσεις 2.18 και 2.19 του βιβλίου.

ΠΡΟΤΑΣΗ. [α] (i) Αν $\overline{\lim} x_n < x$, τότε ισχύει τελικά $x_n < x$.

(ii) Αν $x < \overline{\lim} x_n$, τότε ισχύει $x < x_n$ για άπειρους n .

[β] (i) Αν $x < \underline{\lim} x_n$, τότε ισχύει τελικά $x < x_n$.

(ii) Αν $\overline{\lim} x_n < x$, τότε ισχύει $x_n < x$ για άπειρους n .

Απόδειξη. [α] (i) Έστω $\overline{\lim} x_n < x$.

Θα υποθέσουμε (για άτοπο) ότι δεν είναι σωστό ότι ισχύει τελικά $x_n < x$.

Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν άπειροι όροι της (x_n) οι οποίοι είναι $\geq x$. Αυτοί οι άπειροι όροι σχηματίζουν υποακολουθία της (x_n) και αυτή η υποακολουθία έχει την ιδιότητα όλοι οι όροι της να είναι $\geq x$.

Τώρα, αυτή η υποακολουθία έχει με τη σειρά της (τουλάχιστον) μια υποακολουθία η οποία έχει όριο. (Είδαμε στο προηγούμενο μάθημα ότι κάθε ακολουθία έχει τουλάχιστον μια υποακολουθία η οποία έχει όριο.)

Αυτή η τελευταία υποακολουθία έχει, λοιπόν, τις εξής δυο ιδιότητες: αφ' ενός έχει όριο αφ' ετέρου όλοι οι όροι της είναι $\geq x$. (Πράγματι, οι όροι της τελευταίας υποακολουθίας είναι όροι της προηγούμενης υποακολουθίας οι οποίοι είναι όλοι $\geq x$.)

Άρα το όριο της τελευταίας υποακολουθίας είναι $\geq x$.

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	x_7	x_8	x_9	x_{10}	x_{11}	x_{12}	x_{13}	x_{14}	\dots
	x_2	x_3		x_5		x_7			x_{10}		x_{12}		x_{14}	$\dots \geq x$
		x_3				x_7					x_{12}		$\dots \geq x$	και με όριο

Σκεφτόμαστε τώρα ότι όταν έχουμε μια ακολουθία και παίρνουμε μια υποακολουθία της και μετά παίρνουμε μια υποακολουθία αυτής της υποακολουθίας, τότε η τελευταία υποακολουθία είναι υποακολουθία της αρχικής ακολουθίας.

Άρα έχουμε μια υποακολουθία της (x_n) η οποία έχει όριο $\geq x$. Δηλαδή υπάρχει υποακολουθιακό όριο της (x_n) το οποίο είναι $\geq x$. Αυτό, όμως, είναι άτοπο, διότι $\overline{\lim} x_n < x$ και το $\overline{\lim} x_n$ είναι το μέγιστο υποακολουθιακό όριο της (x_n) .

(ii) Έστω $x < \overline{\lim} x_n$.

Επειδή το $\overline{\lim} x_n$ είναι υποακολουθιακό όριο της (x_n) , υπάρχει κάποια υποακολουθία της (x_n) με όριο το $\overline{\lim} x_n$. Τότε οι όροι της υποακολουθίας αυτής είναι τελικά $> x$, οπότε υπάρχουν άπειροι όροι της (x_n) οι οποίοι είναι $> x$.

[β] Με “συμμετρικό” τρόπο. □

Γνωρίζουμε ότι δεν έχουν όλες οι ακολουθίες όριο. Πρέπει, όμως, να τονιστεί ότι, σύμφωνα με όσα έχουμε πει σ' αυτήν την ενότητα *κάθε ακολουθία έχει ανώτατο όριο και κατώτατο όριο.*

ΠΡΟΤΑΣΗ. [α] $\underline{\lim} x_n \leq \overline{\lim} x_n$.

[β] $H(x_n)$ έχει όριο αν και μόνο αν $\underline{\lim} x_n = \overline{\lim} x_n$ και, σ' αυτήν την περίπτωση, ισχύει $\underline{\lim} x_n = \overline{\lim} x_n = \lim x_n$.

Απόδειξη. [α] Προφανές, αφού το $\underline{\lim} x_n$ είναι το ελάχιστο υποακολουθιακό όριο και το $\overline{\lim} x_n$ είναι το μέγιστο υποακολουθιακό όριο της (x_n) .

[β] Έστω ότι η (x_n) έχει όριο.

Τότε, όπως έχουμε ήδη πει, το $\lim x_n$ είναι το μοναδικό και, επομένως, το μέγιστο και ταυτόχρονα το ελάχιστο υποακολουθιακό όριο της (x_n) . Άρα $\underline{\lim} x_n = \overline{\lim} x_n = \lim x_n$. Αντιστρόφως, έστω $\underline{\lim} x_n = \overline{\lim} x_n$ και ας ορίσουμε, για συντομία,

$$x = \underline{\lim} x_n = \overline{\lim} x_n.$$

Αρκεί να αποδείξουμε ότι

$$x_n \rightarrow x.$$

Θα θεωρήσουμε μόνο την περίπτωση που ο x είναι αριθμός. Οι άλλες δυο περιπτώσεις είναι ανάλογες.

Έστω $\epsilon > 0$.

Επειδή

$$\overline{\lim} x_n = x < x + \epsilon,$$

από την προηγούμενη Πρόταση συνεπάγεται ότι ισχύει τελικά

$$x_n < x + \epsilon.$$

Και, επειδή

$$x - \epsilon < x = \underline{\lim} x_n,$$

πάλι από την προηγούμενη Πρόταση συνεπάγεται ότι ισχύει τελικά

$$x - \epsilon < x_n.$$

Άρα ισχύει τελικά

$$x - \epsilon < x_n < x + \epsilon.$$

Άρα $x_n \rightarrow x$. □

Άσκηση 2.7.1. Έστω $a < b$. Βρείτε το $\lim \sup$ και το $\lim \inf$ της ακολουθίας

$$a, a, b, a, a, b, a, a, b, a, a, b, a, a, b, \dots \quad \text{κλπ.}$$

Λύση: Είναι σαφές ότι υπάρχει υποακολουθία με όριο a (για παράδειγμα η υποακολουθία με δείκτες που είναι πολλαπλάσια του 3 συν 1) και υποακολουθία με όριο b (για παράδειγμα η υποακολουθία με δείκτες που είναι πολλαπλάσια του 3). Άρα οι αριθμοί a και b είναι υποακολουθιακά όρια της ακολουθίας.

Ας θεωρήσουμε τώρα ένα οποιοδήποτε υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει κάποια υποακολουθία της ακολουθίας με όριο x .

Επειδή, όμως, όλοι οι όροι της ακολουθίας είναι $\leq b$, και οι όροι της υποακολουθίας είναι $\leq b$. Άρα και το όριο x αυτής της υποακολουθίας είναι $\leq b$.

Ομοίως, επειδή όλοι οι όροι της ακολουθίας είναι $\geq a$, και οι όροι της υποακολουθίας είναι $\geq a$, οπότε και το όριο x αυτής της υποακολουθίας είναι $\geq a$.

Άρα το τυχόν υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας είναι ανάμεσα στους a, b . Άρα το μέγιστο υποακολουθιακό όριο της ακολουθίας είναι το b και το ελάχιστο είναι το a . Δηλαδή

$$\underline{\lim} x_n = a \quad \text{και} \quad \overline{\lim} x_n = b.$$

Σχόλιο: Αποδείξαμε ότι το τυχόν υποακολουθιακό όριο της ακολουθίας είναι ανάμεσα στους a, b . Αφήνουμε δηλαδή ανοικτό το ενδεχόμενο να υπάρχει υποακολουθιακό όριο διαφορετικό από τους a, b . Μπορείτε να αποδείξετε ότι οι a, b είναι τα μοναδικά υποακολουθιακά όρια της ακολουθίας;

Άσκηση 2.7.2. Βρείτε τα \limsup και \liminf των ακολουθιών

$$\left(\frac{2^n + 1}{2^n}\right), \quad \left((-1)^{n-1}\left(1 - \frac{1}{n}\right)\right), \quad \left((-1)^{n-1}\left(1 + \frac{1}{n}\right)\right).$$

Λύση: Η πρώτη περίπτωση είναι απλή. Επειδή

$$\frac{2^n + 1}{2^n} = 1 + \frac{1}{2^n} \rightarrow 1,$$

συνεπάγεται

$$\underline{\lim} \left(\frac{2^n + 1}{2^n}\right) = \overline{\lim} \left(\frac{2^n + 1}{2^n}\right) = 1.$$

Για την δεύτερη ακολουθία με τύπο

$$x_n = (-1)^{n-1}\left(1 - \frac{1}{n}\right)$$

έχουμε ότι

$$x_{2k} = -\left(1 - \frac{1}{2k}\right) = -1 + \frac{1}{2k} \rightarrow -1$$

και

$$x_{2k-1} = +\left(1 - \frac{1}{2k-1}\right) = 1 - \frac{1}{2k-1} \rightarrow 1.$$

Άρα οι αριθμοί -1 και 1 είναι υποακολουθιακά όρια της (x_n) .

Τώρα έχουμε δυο τρόπους να συνεχίσουμε.

Πρώτος τρόπος:

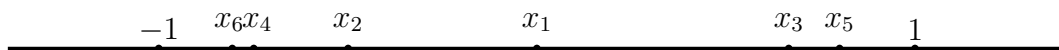
Το συμπέρασμα της άσκησης 2.5.7 (που το ξαναχρησιμοποιήσαμε προηγουμένως ... δείτε πώς) είναι ότι οι -1 και 1 είναι τα μοναδικά υποακολουθιακά όρια της (x_n) . Άρα

$$\underline{\lim}(-1)^{n-1}\left(1 - \frac{1}{n}\right) = -1 \quad \text{και} \quad \overline{\lim}(-1)^{n-1}\left(1 - \frac{1}{n}\right) = 1.$$

Δεύτερος τρόπος:

Παρατηρούμε πού βρίσκονται οι όροι της (x_n) σε σχέση με τους αριθμούς -1 και 1 . Οι x_{2k} φθίνουν προς τον -1 και ο πρώτος από αυτούς είναι ο $x_2 = -\frac{1}{2}$. Οι x_{2k-1} αυξάνονται προς τον 1 και ο πρώτος από αυτούς είναι ο $x_1 = 0$. Άρα όλοι οι όροι της (x_n) είναι ανάμεσα στους -1 και 1 .

Και τώρα συνεχίζουμε όπως στην προηγούμενη άσκηση με τους a και b .

Θεωρούμε ένα οποιοδήποτε υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει υποακολουθία της ακολουθίας με όριο x .

Επειδή όλοι οι όροι της ακολουθίας είναι ≥ -1 και ≤ 1 , συνεπάγεται ότι και οι όροι της υποακολουθίας είναι ≥ -1 και ≤ 1 , οπότε και το όριο x αυτής της υποακολουθίας είναι ≥ -1 και ≤ 1 .

Άρα το τυχόν υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας είναι ανάμεσα στους $-1, 1$. Άρα $\underline{\lim} x_n = -1$ και $\overline{\lim} x_n = 1$.

Σχόλιο: Ο πρώτος τρόπος δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην προηγούμενη άσκηση 2.7.1. Γιατί; Μπορείτε να τον προσαρμόσετε και να τον εφαρμόσετε στην άσκηση 2.7.1;

Για την τρίτη ακολουθία με τύπο

$$x_n = (-1)^{n-1} \left(1 + \frac{1}{n}\right)$$

έχουμε ότι

$$x_{2k} = -\left(1 + \frac{1}{2k}\right) = -1 - \frac{1}{2k} \rightarrow -1$$

και

$$x_{2k-1} = +\left(1 + \frac{1}{2k-1}\right) = 1 + \frac{1}{2k-1} \rightarrow 1.$$

Άρα οι αριθμοί -1 και 1 είναι υποακολουθιακά όρια της (x_n) .

Και πάλι έχουμε δυο τρόπους να συνεχίσουμε.

Πρώτος τρόπος:

Πάλι το συμπέρασμα της άσκησης 2.5.7 μας λέει ότι οι -1 και 1 είναι τα μοναδικά υποακολουθιακά όρια της (x_n) . Άρα

$$\underline{\lim}(-1)^{n-1} \left(1 + \frac{1}{n}\right) = -1 \quad \text{και} \quad \overline{\lim}(-1)^{n-1} \left(1 + \frac{1}{n}\right) = 1.$$

Δεύτερος τρόπος:

Παρατηρούμε πού βρίσκονται οι όροι της (x_n) σε σχέση με τους αριθμούς -1 και 1 . Οι x_{2k} αυξάνονται προς τον -1 και οι x_{2k-1} φθίνουν προς τον 1 . Άρα οι όροι της (x_n) βρίσκονται όλοι έξω από το διάστημα $[-1, 1]$ και αυτό δεν επιτρέπει να προχωρήσουμε όπως με την αμέσως προηγούμενη ακολουθία. Οπότε θα σκεφτούμε κάτι διαφορετικό.

Θεωρούμε ένα οποιοδήποτε υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει υποακολουθία (x_{n_k}) της ακολουθίας με όριο x .

Παίρνουμε και έναν τυχόντα αριθμό $x' > 1$.

Επειδή $x_{2k-1} \rightarrow 1$, όλοι οι όροι x_{2k-1} από κάποιον δείκτη και πέρα είναι $\leq x'$. Από την άλλη μεριά, όλοι οι όροι x_{2k} είναι προφανώς $\leq x'$, οπότε όλοι οι όροι x_n από κάποιον δείκτη και πέρα είναι $\leq x'$. Άρα και όλοι οι όροι της υποακολουθίας (x_{n_k}) από κάποιον δείκτη και πέρα είναι $\leq x'$. Άρα και το όριο x της (x_{n_k}) είναι $\leq x'$.

Αποδείξαμε, λοιπόν, ότι το οποιοδήποτε υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας έχει την εξής ιδιότητα: ισχύει $x \leq x'$ για κάθε $x' > 1$. Γνωρίζουμε, όμως, ήδη από το πρώτο-πρώτο μάθημα, ότι αυτό συνεπάγεται $x \leq 1$.

Άρα το τυχόν υποακολουθιακό όριο x της ακολουθίας είναι ≤ 1 . Άρα ο 1 είναι το μέγιστο υποακολουθιακό όριο της (x_n) , οπότε $\overline{\lim} x_n = 1$.

Με “συμμετρικό” τρόπο αποδεικνύεται ότι $\underline{\lim} x_n = -1$.